



Bruxelles, 29 noiembrie 2018
(OR. en)

14886/18

**Dosar interinstituțional:
2018/0073(CNS)**

**FISC 511
ECOFIN 1149
DIGIT 239**

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. Csie:	7420/18 FISC 151 ECOFIN 277 DIGIT 48 IA 78
Subiect:	Propunere de directivă a Consiliului privind un sistem comun de impozitare a serviciilor digitale pentru veniturile rezultate din furnizarea anumitor servicii digitale – Abordare generală

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor un compromis al Președinției privind propunerea sus-
menționată.

2018/0073 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

**privind un sistem comun de impozitare a serviciilor digitale pentru veniturile rezultate din
furnizarea anumitor servicii digitale**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Economia mondială se transformă rapid într-una digitală și, drept urmare, au apărut noi modalități de a desfășura activități comerciale. Companiile digitale sunt caracterizate de faptul că operațiunile lor sunt strâns legate de internet. În special, modele de afaceri digitale se bazează în mare măsură pe capacitatea de a desfășura activități de la distanță, cu o prezență fizică limitată sau chiar deloc, pe contribuția utilizatorilor finali la crearea de valoare și pe importanța activelor necorporale.

¹ JO C , , p. .

² JO C 367, 10.10.2018, p. 73-77.

(2) Normele actuale de impozitare a societăților au fost dezvoltate în mare parte în decursul secolului XX, pentru companiile tradiționale. Ele se bazează pe ideea că impozitarea ar trebui să aibă loc acolo unde este creată valoarea. Cu toate acestea, aplicarea normelor actuale la economia digitală a dus la o nepotrivire între locul unde sunt impozitate profiturile și locul în care este creată valoarea, în special în cazul modelelor de afaceri care se bazează foarte mult pe participarea utilizatorilor. Prin urmare, a devenit evident faptul că normele actuale de impozitare a societăților sunt inadecvate pentru impozitarea profiturilor din economia digitală și trebuie revizuite.

(3) Revizuirea respectivă constituie un element important al pieței unice digitale³, dat fiind că piața unică digitală are nevoie de un cadru fiscal modern și stabil pentru ca economia digitală să stimuleze inovarea, să combată fragmentarea pieței și să permită tuturor celor implicați să beneficieze de noua dinamică a pieței în condiții echitabile și echilibrate.

(4) În comunicarea sa intitulată „Un sistem de impozitare echitabil și eficient în Uniunea Europeană pentru piața unică digitală”⁴, adoptată la 21 septembrie 2017, Comisia a identificat dificultățile pe care le pune economia digitală normelor fiscale existente și s-a angajat să analizeze opțiunile de politică disponibile. Concluziile Consiliului ECOFIN din 5 decembrie 2017⁵ invitau Comisia să adopte propuneri care să răspundă provocărilor pe care le prezintă impozitarea profiturilor în economia digitală, luând notă, de asemenea, de interesul exprimat de mai multe state membre pentru măsuri temporare care vizează veniturile rezultate din activitățile digitale desfășurate în Uniune ce ar rămâne în afara domeniului de aplicare al convențiilor de evitare a dublei impuneri.

³ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „O strategie privind piața unică digitală pentru Europa” [COM(2015) 192 final, 6.5.2015].

⁴ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Un sistem de impozitare echitabil și eficient în Uniunea Europeană pentru piața unică digitală” [COM(2017) 547 final, 21.9.2017].

⁵ Reacția la provocările reprezentate de impozitarea profiturilor din economia digitală – Concluzii ale Consiliului (5 decembrie 2017) (FISC 346 ECOFIN 1092).

(5) Dată fiind natura globală a problemei impozitării economiei digitale, abordarea ideală ar fi să se găsească o soluție internațională multilaterală. Din acest motiv, Comisia este angajată activ în dezbaterile internaționale în acest sens. În cadrul OCDE, lucrările sunt în prezent în curs de desfășurare. Cu toate acestea, realizarea de progrese la nivel internațional este dificilă. Prin urmare, se iau măsuri pentru adaptarea normelor privind impozitarea societăților la nivelul Uniunii⁶ și pentru încurajarea realizării de acorduri cu jurisdicții din afara Uniunii⁷, astfel încât cadrul de impozitare a societăților să poată fi adaptat la noile modele de afaceri digitale.

(6) În așteptarea acestor măsuri, a căror aprobare și implementare este posibil să fie de durată, statele membre se confruntă cu o presiune de acțiune în legătură cu acest aspect, dat fiind riscul ca bazele lor de impozitare a societăților să se erodeze în mod semnificativ de-a lungul timpului. Măsurile neordonate luate de statele membre în mod individual pot fragmenta piața unică și pot denatura concurența, împiedicând dezvoltarea de noi soluții digitale și competitivitatea Uniunii în ansamblu. Acesta este motivul pentru care este necesar să se adopte o abordare armonizată privind o soluție intermediară care să soluționeze această problemă într-un mod specific, până la adoptarea unei soluții cuprinzătoare.

(7) Această soluție interimară ar trebui să stabilească un sistem comun de impozitare a serviciilor digitale (impozitul pe servicii digitale, ISD) pentru veniturile rezultate din furnizarea anumitor servicii digitale de către anumite entități. Ea ar trebui să fie o măsură ușor de implementat, care vizează veniturile provenite din furnizarea de servicii digitale în cazul cărora utilizatorii contribuie în mod semnificativ la procesul de creare a valorii. Acest factor (crearea de valoare de către utilizatori) stă și la baza măsurii privind normele de impozitare a societăților.

(7a) Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să mențină sau să introducă impozite, taxe sau impuneri care nu pot fi caracterizate ca fiind similare impozitului pe servicii digitale, având în vedere în special domeniul de aplicare, funcția și alte caracteristici speciale ale acestora, cu condiția ca impozitele, taxele sau impunerile respective să nu se limiteze la întreprinderile digitale, ci să fie aplicate tuturor contribuabililor, indiferent de natura digitală sau nedigitală a acestora din urmă.

⁶ Propunere de directivă a Consiliului de stabilire a normelor de impozitare a societăților în cazul unei prezențe digitale substanțiale [COM(2018) 147 final].

⁷ Recomandarea Comisiei privind impozitarea societăților în cazul unei prezențe digitale substanțiale [C(2018) 1650 final].

(8) Ar trebui definite următoarele elemente ale ISD: veniturile impozabile (ceea ce se impozitează), persoana impozabilă (cine este impozitat), locul de impozitare (ce proporție din veniturile impozabile se consideră că a fost obținută într-un stat membru și când), exigibilitatea, calcularea impozitului, cota și obligațiile aferente referitoare la colectarea impozitului și la cooperarea administrativă.

(9) ISD ar trebui să se aplice numai veniturilor care rezultă din furnizarea anumitor servicii digitale. Serviciile digitale ar trebui să fie cele care depind în mare parte de crearea de valoare de către utilizatori. Veniturile obținute din prelucrarea contribuției utilizatorilor sunt cele care ar trebui impozitate, nu participarea utilizatorilor în sine.

(10) În special, veniturile impozabile ar trebui să fie cele care rezultă din furnizarea următoarelor servicii: (i) plasarea pe o interfață digitală de materiale publicitare orientate către utilizatorii interfeței respective; (ii) punerea la dispoziția utilizatorilor a unor interfețe digitale multilaterale care permit utilizatorilor să găsească alți utilizatori și să interacționeze cu aceștia și care ar putea, de asemenea, să faciliteze furnizarea subiacentă de bunuri sau prestarea de servicii direct între utilizatori (denumite uneori și „servicii de intermediere”) și (iii) vânzarea de date colectate cu privire la utilizatori, generate de activitățile utilizatorilor respectivi pe interfețele digitale. Dacă nu se obțin venituri din furnizarea unor asemenea servicii, nu ar trebui să existe nicio răspundere pentru plata ISD. Alte venituri care sunt obținute de entitatea ce furnizează asemenea servicii, dar care nu sunt generate în mod direct de aceste furnizări de servicii ar trebui, de asemenea, să nu intre în domeniul de aplicare al impozitului.

(11) Serviciile care constau în plasarea pe o interfață digitală a materialelor publicitare ale unui client care vizează utilizatorii interfeței respective nu ar trebui să fie definite prin referire la cine deține interfața digitală prin intermediul căreia apar materialele publicitare pe dispozitivul unui utilizator, ci mai degrabă prin referire la entitatea responsabilă pentru permiterea apariției materialelor publicitare respective pe interfața în cauză. Acest lucru se datorează faptului că valoarea plasării de către o companie a materialelor publicitare ale unui client pe o interfață digitală rezidă în traficul de utilizatori și în datele privind utilizatorii de care se ține de obicei seama pentru plasarea materialelor publicitare, indiferent dacă interfața aparține companiei înseși sau unei terțe părți care oferă spre închiriere spațiul digital pe care vor apărea materialele publicitare. Cu toate acestea, ar trebui să se clarifice faptul că, în cazurile în care furnizorul serviciului de publicitate și proprietarul interfeței digitale sunt entități diferite, nu ar trebui să se considere că acesta din urmă a

furnizat un serviciu impozabil în sensul ISD. Acest lucru este necesar pentru a se evita posibilele efecte în cascadă și dubla impozitare.

(12) Serviciile furnizate de interfețele digitale multilaterale ar trebui să fie definite prin referire la capacitatea lor de a permite utilizatorilor să găsească alți utilizatori și să interacționeze cu aceștia. Aspectul diferențial al interfețelor digitale multilaterale este că permit interacțiunea utilizatorilor care nu ar putea avea loc dacă interfața nu ar corela utilizatorii unii cu alții (cu alte cuvinte, interfața permite utilizatorilor să ia legătura cu alți utilizatori). Se poate, de asemenea, considera că unele servicii care sunt denumite de obicei servicii de comunicare sau de plată, precum serviciile de mesagerie instantanee, serviciile de e-mail sau serviciile de plată electronică, facilitează interacțiunea dintre utilizatori printr-o interfață digitală, dar utilizatorii nu pot intra de obicei în legătură unii cu alții decât dacă sunt deja în contact prin alte mijloace. Veniturile care rezultă din furnizarea de servicii de comunicare sau de plată ar trebui, prin urmare, să rămână în afara domeniului de aplicare al impozitului, deoarece acești furnizori nu funcționează ca o piață, ci, mai degrabă, produc software de asistență sau alte instrumente ale tehnologiei informatice care permit clienților să contacteze alte persoane cu care au deja o relație în majoritatea cazurilor.

(13) Pentru cazurile care implică interfețe digitale multilaterale care facilitează o furnizare subiacentă de bunuri sau prestarea de servicii direct între utilizatorii interfeței respective, tranzacțiile subiacente și veniturile obținute de utilizatori din tranzacțiile în cauză ar trebui să rămână în afara domeniului de aplicare al impozitului. Veniturile care rezultă din activitățile de comercializare cu amănuntul ce constau în vânzarea de bunuri sau de servicii contractate online prin intermediul site-ului web al furnizorului bunurilor sau serviciilor respective, în cazul cărora furnizorul nu acționează ca intermediar, ar trebui, de asemenea, să se afle în afara domeniului de aplicare al ISD, deoarece crearea de valoare pentru comerciantul cu amănuntul rezidă în bunurile sau serviciile furnizate, iar interfața digitală este folosită doar ca mijloc de comunicare. Stabilirea faptului dacă un furnizor vinde bunuri sau servicii online în nume propriu ori furnizează servicii de intermediere ar urma să se facă ținând seama de fondul juridic și economic al unei tranzacții, astfel cum este reflectat în acordurile dintre părțile relevante. De exemplu, se poate spune că furnizorul unei interfețe digitale pe care sunt puse la dispoziție bunuri ale unor terțe părți furnizează un serviciu de intermediere (cu alte cuvinte, punerea la dispoziție a unei interfețe digitale multilaterale) în cazul căruia nu se asumă niciun risc de inventar semnificativ sau în cazul căruia terța parte este cea care stabilește efectiv prețul acestor bunuri.

(13a) Conținutul digital ar trebui definit ca fiind date furnizate sub formă digitală, precum programe de calculator, aplicații, jocuri, muzică, videoclipuri sau texte, indiferent dacă sunt accesate prin descărcare sau prin flux continuu, și ca fiind diferit de datele reprezentate de o interfață digitală în sine. Prin aceasta se urmărește cuprinderea diferitelor forme pe care le poate lua conținutul digital atunci când este procurat de un utilizator, ceea ce nu afectează faptul că scopul unic sau principal din perspectiva utilizatorului este procurarea conținutului digital.

(14) Serviciile care constau în furnizarea de conținut digital de către o entitate printr-o interfață digitală ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al impozitului, indiferent dacă conținutul digital este deținut de entitatea respectivă sau aceasta a dobândit drepturile de distribuție a conținutului în cauză. Chiar dacă este posibil ca între destinatarii unui asemenea conținut digital să fie permis un anumit gen de interacțiune și, prin urmare, s-ar putea considera că furnizorul unor astfel de servicii pune la dispoziție o interfață digitală multilaterală, este mai puțin clar că utilizatorul joacă un rol esențial în crearea de valoare pentru compania care furnizează conținutul digital. În asemenea circumstanțe, interacțiunea dintre utilizatori rămâne auxiliară furnizării de conținut digital, în cazul căreia scopul unic sau principal pentru un utilizator este să primească conținutul digital de la entitatea care pune la dispoziție interfața digitală (de exemplu, furnizarea unui joc de către o entitate unui utilizator printr-o interfață digitală ar constitui o furnizare de conținut digital de către entitatea respectivă care nu intră în domeniul de aplicare al ISD, indiferent dacă utilizatorul respectiv poate juca împotriva altor utilizatori și, prin urmare, între aceștia este permis un anumit gen de interacțiune). Din perspectiva creării de valoare, accentul este pus pe conținutul digital în sine, care este livrat de entitate. Prin urmare, veniturile obținute din astfel de furnizări ar trebui să nu intre în domeniul de aplicare al impozitului.

(15) *Mutat la (13a).*

(16) Serviciul descris la considerentul 14 ar trebui să fie diferențiat de un serviciu care constă în punerea la dispoziție a unei interfețe digitale multilaterale prin care utilizatorii pot încărca și partaja conținut digital cu alți utilizatori sau de punerea la dispoziție a unei interfețe care facilitează o furnizare subiacentă de conținut digital direct între utilizatori. Aceste din urmă servicii constituie un serviciu de intermediere și, prin urmare, ar trebui să intre sub incidența domeniului de aplicare al ISD, indiferent de natura tranzacției subiacente.

(17) Serviciile impozabile care constau în vânzarea de date colectate privind utilizatorii ar trebui să includă numai date care au fost generate de activitățile utilizatorilor pe interfețele digitale. Datele generate de senzori sau de alte mijloace și colectate în mod digital în absența activității utilizatorilor pe interfețele digitale nu ar trebui să fie reglementate de directivă. Acest lucru se datorează faptului că serviciile care intră în domeniul de aplicare al ISD ar trebui să fie cele care folosesc interfețele digitale ca o modalitate de a crea contribuții ale utilizatorilor pe care le monetizează, mai degrabă decât servicii care folosesc interfețele doar ca o modalitate de a transmite date generate în alt mod. Prin urmare, ISD nu ar trebui să fie un impozit pe colectarea de date, pe utilizarea datelor colectate de o companie pentru scopurile sale interne sau pe partajarea gratuită a datelor colectate de o companie cu alte părți. Ceea ce ar trebui să vizeze ISD este generarea de venituri din transmiterea datelor obținute dintr-o activitate foarte specifică (activitățile utilizatorilor pe interfețele digitale).

(18) Furnizarea de servicii financiare reglementate de către entitățile financiare reglementate nu ar trebui să intre în domeniul de aplicare al ISD. Cu toate acestea, furnizarea de servicii nereglementate de către entitățile financiare reglementate ar putea intra în domeniul de aplicare al Directivei privind impozitarea serviciilor digitale. Entitatea financiară reglementată se referă la furnizorii de servicii financiare care fac obiectul supravegherii în conformitate cu un cadru al Uniunii sau cu un cadru echivalent din afara Uniunii, astfel cum se determină într-un act juridic al Uniunii.

(19) Unele servicii reglementate furnizate prin intermediul unei interfețe digitale de entități financiare reglementate, cum ar fi servicii de executare a tranzacțiilor, pot fi considerate ca un serviciu de intermediere în sensul ISD. Cu toate acestea, în astfel de circumstanțe utilizatorul nu joacă un rol esențial în crearea de valoare pentru entitățile financiare care pun la dispoziție o interfață digitală. În schimb, valoarea rezidă în capacitatea entității reglementate respective de a reuni cumpărătorii și vânzătorii de produse financiare în condiții specifice și distincte care nu s-ar produce în caz contrar (în comparație, de exemplu, cu tranzacțiile încheiate direct de contra părți în afara acestor interfețe). Un serviciu care constă în punerea la dispoziție a unei interfețe digitale de către o astfel de entitate depășește simpla facilitare a tranzacțiilor cu instrumente financiare între utilizatorii unei astfel de interfețe. În acest sens, alte locuri de tranzacționare, platforme de schimb sau sisteme de tranzacționare care operează cu alte clase de active ce sunt reglementate în temeiul dreptului intern al unui stat membru pot, de asemenea, prezenta caracteristici similare.

Necatalogarea unei astfel de entități drept „entitate financiară reglementată” în temeiul directivei nu schimbă cu nimic faptul că punerea la dispoziție a unei interfețe digitale de către o astfel de entitate înseamnă mai mult decât simpla facilitare a tranzacțiilor dintre utilizatorii unei astfel de interfețe și, prin urmare, s-ar putea situa în afara domeniului de aplicare a impozitului. În special, serviciile reglementate care sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive vizează punerea la dispoziție a unui mediu sigur pentru tranzacțiile financiare. Prin urmare, entitatea care furnizează aceste servicii determină condițiile specifice în care astfel de tranzacții financiare pot fi executate pentru a se garanta elemente esențiale precum calitatea executării tranzacțiilor, nivelul de transparență pe piață și tratamentul echitabil al investitorilor. În fine, aceste servicii au obiectivul esențial și distinct de a facilita finanțarea, investițiile sau economiile.

(20) *Eliminat.*

(21) Deoarece transmiterea de date de către entitățile financiare reglementate este limitată la furnizarea serviciilor financiare reglementate descrise mai sus și face parte din aceasta, fiind reglementată ca atare în temeiul dreptului Uniunii, furnizarea de servicii de transmitere a datelor de către entitățile respective ar trebui să fie, de asemenea, exclusă din domeniul de aplicare al ISD.

(22) Doar anumite entități ar trebui să fie considerate drept persoane impozabile în sensul ISD, indiferent dacă sunt stabilite într-un stat membru sau într-o jurisdicție din afara Uniunii. În special, o entitate ar trebui să fie considerată drept o persoană impozabilă numai dacă îndeplinește ambele condiții următoare: (i) cuantumul total al veniturilor la nivel mondial raportate de entitate pentru cel mai recent exercițiu financiar încheiat pentru care este disponibilă o declarație financiară depășește 750 000 000 EUR și (ii) cuantumul total al veniturilor impozabile obținute de entitate în cadrul Uniunii în decursul exercițiului financiar respectiv depășește 50 000 000 EUR.

(23) Primul prag (totalul veniturilor anuale la nivel mondial) ar trebui să limiteze aplicarea ISD la companii de anumite dimensiuni, și anume cele care sunt în principal capabile să furnizeze serviciile digitale respective în cazul cărora contribuțiile utilizatorilor joacă un rol fundamental și care depind în mare măsură de rețele largi de utilizatori, de un trafic de utilizatori intens și de exploatarea unei poziții puternice pe piață. Aceste modele de afaceri, care depind de crearea de valoare de către utilizatori pentru obținerea de venituri, sunt viabile numai dacă sunt realizate de companii de anumite dimensiuni. Mai mult, companiile mai mari dispun de oportunitatea de a se angaja în practici de planificare fiscală agresivă. Acesta este motivul pentru care același prag a fost propus în cadrul altor inițiative ale Uniunii⁸. Un asemenea prag are, de asemenea, scopul să genereze securitate juridică, dat fiind că ar face mai ușoară și mai puțin costisitoare sarcina companiilor și a autorităților fiscale de a determina dacă o entitate face sau nu obiectul ISD. El exclude, de asemenea, întreprinderile mici și întreprinderile nou-înființate, asupra cărora sarcinile de asigurare a conformității aferente noului impozit probabil că ar avea un efect disproporționat.

(24) Cel de al doilea prag (totalul veniturilor impozabile anuale în Uniune) ar trebui să limiteze aplicarea impozitului la cazurile în care la nivelul Uniunii există o amprentă digitală semnificativă în legătură cu tipul de venituri care fac obiectul ISD. În special, este important ca UE să ofere un mediu favorabil pentru activitățile de cercetare și dezvoltare și pentru inovare, în special pentru întreprinderile recent înființate din sectorul digital aflat în creștere rapidă. Ca atare, taxele suplimentare pentru astfel de societăți ar trebui să fie evitate. Pragul ar trebui să protejeze întreprinderile din economia tradițională care sunt în curs de a deveni din ce în ce mai digitalizate. Acest prag ar trebui stabilit la nivelul Uniunii, pentru a nu se ține seama de diferențele de dimensiune a pieței care pot exista în cadrul Uniunii.

⁸ A se vedea articolul 2 din propunerile de directivă a Consiliului privind o bază fiscală (consolidată) comună a societăților (CCCTB) [COM(2016) 683 final, COM(2016) 685 final].

(25) Pentru a se conforma cadrului juridic existent, orice entitate care este considerată drept persoană impozabilă și care obține venituri impozabile tratate ca fiind obținute într-un stat membru ar trebui să intre sub incidența ISD în statul membru în cauză, indiferent dacă entitatea respectivă este stabilită în statul membru în cauză, în alt stat membru sau într-o jurisdicție din afara Uniunii.

(26) Ar trebui stabilite norme speciale pentru entitățile care fac parte dintr-un grup. Veniturile obținute de o entitate din furnizările efectuate către alte entități care aparțin aceluiași grup ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al noului impozit. Pentru a se determina dacă o entitate se situează deasupra pragurilor aplicabile și, prin urmare, este considerată persoană impozabilă, pragurile ar trebui aplicate în ceea ce privește veniturile totale ale grupului. Faptul că pragurile de la articolul 4 sunt evaluate pentru grup în ansamblul său nu schimbă faptul că fiecare entitate care furnizează servicii taxabile în grup în mod individual este o persoană impozabilă. În cazul în care una sau mai multe persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană fac parte dintr-un grup, grupului i se va permite să desemneze o singură entitate stabilită în Uniune care să plătească ISD și să îndeplinească obligațiile în numele fiecărei persoane impozabile din grupul respectiv. Această opțiune ar trebui să faciliteze respectarea normelor și sarcina administrativă pentru întreprinderi.

(27) Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice un stat membru să permită întreprinderilor să deducă ISD plătit din baza de impozitare a profitului pe teritoriul lor, indiferent dacă ambele impozite sunt plătite în același stat membru sau în state membre diferite.

(28) Veniturile impozabile ale unei entități ar trebui să fie tratate ca fiind obținute într-un stat membru într-o perioadă fiscală dacă utilizatorii unui serviciu impozabil furnizat de entitatea respectivă se află în statul membru în cauză. Un utilizator ar trebui considerat ca aflându-se într-un stat membru într-o perioadă fiscală în funcție de anumite norme specifice, stabilite pentru fiecare dintre serviciile impozabile și bazate pe locul unde a fost utilizat dispozitivul utilizatorului.

(29) În cazul în care utilizatorii unui anumit serviciu impozabil se află în diferite state membre sau jurisdicții din afara Uniunii, veniturile impozabile relevante obținute din serviciul respectiv ar trebui repartizate pentru fiecare tranzacție fiecărui stat membru în mod proporțional, pe baza anumitor coeficienți de repartizare specifici. Acești coeficienți ar trebui stabiliți în funcție de natura fiecărui serviciu impozabil și de elementele distinctive care determină încasarea de venituri pentru furnizorul unui astfel de serviciu.

(30) În cazul unui serviciu impozabil care constă în plasarea de materiale publicitare pe o interfață digitală, pentru determinarea proporției veniturilor impozabile care urmează să fie repartizate într-o perioadă fiscală către un stat membru ar trebui să se țină seama de numărul de dați când un material publicitar a apărut pe dispozitivele utilizatorilor în acea perioadă fiscală în statul membru respectiv.

(31) În ceea ce privește punerea la dispoziție a unor interfețe digitale multilaterale, pentru a stabili proporția veniturilor impozabile care trebuie repartizată unui stat membru ar trebui să se facă distincție între cazurile în care interfața facilitează tranzacții subiacente direct între utilizatori și cazurile în care nu face acest lucru. În cazurile care implică facilitarea tranzacțiilor subiacente, repartizarea veniturilor impozabile într-o perioadă fiscală către un stat membru ar trebui să se facă pe baza numărului de utilizatori care încheie o astfel de tranzacție în acea perioadă fiscală prin folosirea unui dispozitiv în statul membru în cauză. Acest lucru se datorează faptului că acțiunea respectivă este cea care generează de obicei venituri pentru compania care pune la dispoziție interfața. Drepturile de impozitare a veniturilor companiei care pune la dispoziție interfața ar trebui repartizate statelor membre în care se află utilizatorii ce încheie tranzacții subiacente, indiferent dacă utilizatorii sunt cei care vând sau cei care cumpără bunurile sau serviciile subiacente. Acest lucru se datorează faptului că atât vânzătorii, cât și cumpărătorii generează valoare pentru interfața digitală multilaterală prin participarea lor, dat fiind că rolul interfeței este să coreleze cererea și oferta. Cu toate acestea, dacă serviciul de intermediere nu implică facilitarea de tranzacții subiacente, veniturile sunt de obicei obținute prin plăți periodice după înregistrarea sau deschiderea unui cont pe o interfață digitală. Prin urmare, în scopul repartizării veniturilor impozabile către un stat membru într-o perioadă fiscală ar trebui să se țină seama de numărul de utilizatori din acea perioadă fiscală care dețin un cont ce a fost deschis folosind un dispozitiv în statul membru în cauză, indiferent dacă a fost deschis în decursul anului fiscal respectiv sau într-un exercițiu fiscal anterior.

(32) În ceea ce privește transmiterea datelor colectate cu privire la utilizatori, repartizarea veniturilor impozabile într-o perioadă fiscală către un stat membru ar trebui să țină seama de numărul de utilizatori de la care datele transmise în acea perioadă fiscală au fost generate ca urmare a faptului că utilizatorii respectivi au folosit un dispozitiv în statul membru în cauză.

(33) Identificarea locului în care a fost folosit un dispozitiv al utilizatorului și, prin urmare, a locului de impozitare ar trebui să fie posibilă cu ajutorul adresei IP (protocol de internet) a dispozitivului utilizatorului. Locul de impozitare nu ar trebui să țină seama de faptul dacă utilizatorii au contribuit cu bani la generarea de venituri, de locul din care a fost efectuată plata pentru furnizările care dau naștere unei răspunderi pentru plata ISD ori de locul în care a fost efectuată o posibilă furnizare de bunuri sau prestarea de servicii subiacente contractate printr-o interfață digitală multilaterală.

(34) Orice prelucrare de date cu caracter personal efectuată în contextul ISD ar trebui să se facă în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁹, inclusiv cea care este posibil să fie necesară în legătură cu adresele IP (protocol de internet). Ar trebui să se acorde atenție în mod special necesității de a prevedea măsurile tehnice și organizatorice adecvate pentru respectarea normelor legate de legalitatea și securitatea activităților de prelucrare, de comunicarea de informații și de drepturile persoanelor vizate. Ori de câte ori este posibil, datele cu caracter personal ar trebui să fie anonimizate.

(35) Veniturile impozabile ar trebui să fie egale cu totalul veniturilor brute obținute de o persoană impozabilă, minus taxa pe valoarea adăugată și alte impuneri similare. Veniturile impozabile ar trebui recunoscute ca fiind obținute de o persoană impozabilă în momentul în care devin exigibile, indiferent dacă au fost efectiv plătite sau nu până în acel moment. ISD ar trebui să fie exigibil într-un stat membru pentru proporția din veniturile impozabile obținute de o persoană impozabilă într-o perioadă fiscală care este tratată ca fiind obținută în statul membru în cauză și ar trebui calculat prin aplicarea cotei ISD la proporția respectivă. Pentru a se evita denaturarea piețe unice, ar trebui să existe o singură cotă ISD la nivelul Uniunii. Cota ISD ar trebui să fie stabilită la 3 %, ceea ce realizează un echilibru adecvat între veniturile generate de acest impozit și luarea în considerare a impactului diferențiat al ISD asupra companiilor cu marje de profit diferite.

⁹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

(36) Persoanele impozabile care furnizează servicii impozabile sunt răspunzătoare pentru plata ISD și sunt supuse unei serii de obligații administrative. Identificarea, declararea ISD (depunerea declarației de ISD) și plata ISD ar trebui realizate pentru fiecare stat membru în care persoana impozabilă face obiectul ISD. Pentru a reduce la minimum sarcina pentru întreprinderi, se propune ca procedura de identificare și depunerea declarației de ISD să aibă un format armonizat. Detaliile exacte ale unor astfel de formate armonizate ar trebui să fie convenite prin legislația de punere în aplicare. Declarația de ISD ar trebui să conțină aceleași informații și ar trebui să aibă același format în toate statele membre. Prin urmare, aceleași declarații de ISD ar trebui trimise fiecărui stat membru în care este datorat ISD. Persoana impozabilă ar trebui să indice în declarația de ISD respectivă toate numerele de identificare în scopul ISD relevante alocate aceleiași persoane. Faptul că toate statele membre în care este datorat ISD cunosc informațiile privind răspunderea pentru plata ISD a aceluiași contribuabil în alte state membre constituie un „schimb de informații” imediat, care oferă fiecărui stat membru o imagine completă în cadrul Uniunii pentru fiecare contribuabil.

(36a) ISD este datorat de persoana impozabilă în mod direct fiecărui stat membru în care este datorat ISD. În consecință, fiecare stat membru în care este datorat ISD ar trebui să aibă dreptul de a impune plata ISD direct persoanei răspunzătoare pentru aceasta, precum și să efectueze audituri fiscale și să adopte măsuri de control în scopul examinării răspunderii legate de ISD care îi revine unei persoane impozabile. Aceste măsuri de aplicare și de control ar trebui să fie reglementate de normele și de procedurile aplicabile în fiecare stat membru în care este datorat ISD.

(36b) O persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană ar trebui să desemneze o entitate stabilă într-un stat membru care aparține aceluiași grup drept persoana impozabilă sau un reprezentant fiscal stabilit într-un stat membru în scopul plății ISD și al îndeplinirii obligațiilor administrative în numele persoanei impozabile. Această cerință ar trebui să garanteze calitatea gestionării ISD. Entitatea din grup sau reprezentantul fiscal desemnat(ă) ar trebui să fie responsabil(ă) de garantarea respectării legislației fiscale de către întreprinderea dintr-o țară terță, inclusiv de depunerea declarațiilor de ISD în forma convenită. Acesta (aceasta) răspunde, de asemenea, de plata ISD de către întreprindere pentru a garanta plata taxei datorate administrațiilor fiscale naționale. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană nu își îndeplinește obligațiile în materie de ISD, statele membre pot solicita unei entități stabilite în Uniunea Europeană care aparține aceluiași grup precum persoana impozabilă să plătească ISD și să îndeplinească obligațiile în numele persoanei impozabile.

(37) Statele membre ar trebui să poată stabili obligații contabile, de ținere a evidențelor sau de alt gen destinate să asigure faptul că ISD datorat este efectiv plătit, precum și alte măsuri de prevenire a evaziunii, a eludării și a abuzurilor fiscale.

(38) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive în ceea ce privește obligațiile administrative de îndeplinit, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivetele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului.¹⁰

(39) Întrucât administrațiile fiscale din toate statele membre se bazează în principiu pe aceleași date, directiva prevede un schimb de informații cu privire la eventuale modificări ale veniturilor declarate rezultate în urma auditurilor fiscale și a măsurilor de control. Schimbarea cifrelor cuprinse într-o declarație de ISD inițiată de persoana impozabilă ar trebui efectuată doar prin modificarea declarației respective și ar trebui prezentată de către persoana impozabilă prin mijloace electronice fiecărui stat membru în care era datorat ISD în cel mult trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială. Dispozițiile privind secretul de serviciu al informațiilor sunt aliniate la Directiva 2011/16/UE¹¹. Ori de câte ori este necesar, statele membre ar trebui să utilizeze dispozițiile adoptate de Uniune în ceea ce privește cooperarea administrativă în domeniul fiscal, precum Directivele 2011/16/UE și 2010/24/UE ale Consiliului¹², sau alte măsuri disponibile la nivel internațional, precum Convenția multilaterală privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală, articolul 26 din Modelul de convenție fiscală al OCDE și Modelul de acord al OCDE privind schimbul de informații în materie fiscală.

¹⁰ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

¹¹ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

¹² Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri (JO L 84, 31.3.2010, p. 1).

(40) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative¹³, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.

(41) Obiectivele prezentei directive vizează protejarea integrității pieței unice, asigurarea bunei funcționări a acesteia și evitarea denaturării concurenței. Deoarece, datorită naturii lor, obiectivele respective nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, ci pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, stabilit la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

(42) ISD ar trebui să fie doar o soluție intermediară până la adoptarea unei soluții cuprinzătoare (a se vedea considerentul 6). Prin urmare, o dată fixă de expirare, alături de clauza de revizuire și de corelarea cu evoluțiile de la nivel mondial, asigură acest caracter intermediar,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

¹³ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

Capitolul 1

OBIECT ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește un sistem comun de impozitare a serviciilor digitale (impozitul pe servicii digitale, ISD) pentru veniturile rezultate din furnizarea anumitor servicii digitale.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (1) „entitate” înseamnă orice persoană juridică sau construcție juridică ce desfășoară o activitate prin intermediul unei companii sau al unei structuri care este transparentă în scopul impozitului pe profit;
 - 1a. „stabilită pe teritoriul Uniunii” se referă la o întreprindere care și-a stabilit activitatea în Uniune sau un sediu fix pe teritoriul Uniunii;
 - 1b. „nestabilită pe teritoriul Uniunii” se referă la o întreprindere care nu și-a stabilit nici activitatea în Uniune, nici un sediu fix pe teritoriul Uniunii;
- (2) „grup” înseamnă toate entitățile, inclusiv o societate-mamă și toate filialele acesteia în temeiul articolului 2 punctul 11 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴;

¹⁴ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

- (3) „interfață digitală” înseamnă orice software, inclusiv un site web sau o parte a acestuia, și aplicații, inclusiv aplicații mobile, care pot fi accesate de utilizatori;
- 3a. „interfață digitală multilaterală” este o interfață digitală care le permite utilizatorilor să găsească alți utilizatori și să interacționeze cu aceștia și care ar putea, de asemenea, să faciliteze furnizarea subiacentă de bunuri sau prestarea de servicii direct între utilizatori;
- (4) „utilizator” înseamnă orice persoană fizică sau orice persoană juridică sau construcție juridică, indiferent de natura sa, care accesează o interfață digitală printr-un dispozitiv;
- (5) „conținut digital” înseamnă date furnizate în formă digitală, precum programe de calculator, aplicații, muzică, videoclipuri, texte, jocuri sau orice alt software, altele decât datele reprezentate de o interfață digitală;
- 5a. „materiale publicitare orientate spre utilizatori” înseamnă orice formă de comunicare comercială digitală cu scopul de a promova un produs, un serviciu sau o marcă, orientată spre utilizatorii unei interfețe digitale pe baza datelor colectate cu privire la aceștia;
- 5b. (5b) „vânzarea de date privind utilizatorii” înseamnă orice formă de transmitere de date în schimbul unei remunerații (inclusiv, de exemplu, acordarea de licențe de date).
- (6) „adresă IP (protocol de internet)” înseamnă o serie de litere sau cifre care se atribuie dispozitivelor conectate în rețea pentru a le facilita comunicarea pe internet;
- (7) „perioadă fiscală” înseamnă un an calendaristic;
- (8) „serviciu financiar reglementat” înseamnă serviciile financiare pentru care este autorizată o entitate financiară reglementată;
- (9) „entitate financiară reglementată” înseamnă un furnizor de servicii financiare care este supus autorizării și supravegherii în temeiul oricărei măsuri de armonizare adoptate de Uniune pentru reglementarea serviciilor financiare, inclusiv furnizorii supuși cadrelor de supraveghere din afara Uniunii care sunt considerate a fi echivalente cu măsurile Uniunii, stabilite în conformitate cu un act juridic al Uniunii.

Articolul 3
Venituri impozabile

- (1) Veniturile care rezultă din furnizarea de către o entitate a fiecăruia dintre următoarele servicii sunt considerate drept „venituri impozabile” în sensul prezentei directive:
 - (a) plasarea de materiale publicitare orientate spre utilizatori pe o interfață digitală;
 - (b) punerea la dispoziția utilizatorilor a unei interfețe digitale multilaterale;
 - (c) vânzarea de date colectate cu privire la utilizatori, generate de activitățile utilizatorilor pe interfețele digitale.
- (2) Veniturile menționate la alineatul (1) includ veniturile totale brute, minus taxa pe valoarea adăugată și alte impuneri similare.
- (3) Alineatul (1) litera (a) se aplică indiferent dacă interfața digitală este deținută de entitatea responsabilă cu plasarea materialelor publicitare pe ea. În cazul în care entitatea responsabilă cu plasarea materialelor publicitare nu deține interfața digitală, se consideră că entitatea respectivă, și nu proprietarul interfeței digitale, furnizează un serviciu care se încadrează la litera (a).
- (4) Alineatul (1) litera (b) nu include:
 - (a) punerea la dispoziție a unei interfețe digitale, în cazul în care scopul unic sau principal al punerii la dispoziție a interfeței este ca entitatea care o pune la dispoziție să furnizeze utilizatorilor conținut digital sau servicii de comunicare sau servicii de plată;
 - (b) furnizarea de servicii financiare reglementate de către entitățile financiare reglementate;
 - (c) *eliminat*.

- (5) Alineatul (1) litera (c) nu include:
- (a) vânzarea de date generate de senzori;
 - (b) vânzarea de date de către o entitate financiară reglementată.
- (6) *Eliminat.*
- (7) Veniturile care rezultă din furnizarea unui serviciu ce se încadrează la alineatul (1) de către o entitate aparținând unui grup către altă entitate din același grup nu sunt considerate drept venituri impozabile în sensul prezentei directive.
- (8) Dacă o entitate care face parte dintr-un grup furnizează un serviciu ce se încadrează la alineatul (1) și veniturile rezultate din furnizarea respectivului serviciu sunt obținute de altă entitate din grup, în sensul prezentei directive se consideră că veniturile în cauză au fost obținute de entitatea care furnizează serviciul.
- (9) Serviciile care se încadrează la alineatul (1) sunt menționate în capitolele 2 și 3 ca „servicii impozabile”.

Articolul 4

Persoană impozabilă

- (1) „Persoană impozabilă”, în legătură cu o perioadă fiscală, înseamnă o entitate care furnizează serviciile impozabile descrise la articolul 3 alineatul (1) care îndeplinește ambele condiții următoare:
- (a) cuantumul total al veniturilor la nivel mondial raportate de entitate pentru exercițiul financiar relevant depășește 750 000 000 EUR;
 - (b) cuantumul total al veniturilor impozabile obținute de entitate în cadrul Uniunii în decursul exercițiului financiar relevant depășește 50 000 000 EUR.

- (2) În cazul în care o entitate raportează sau obține venituri în altă monedă decât euro, veniturile sunt convertite în euro în scopul aplicării alineatului (1), prin utilizarea cursului de schimb publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la ultima dată a exercițiului financiar relevant sau, dacă nu s-a efectuat o publicare în ziua respectivă, a cursului publicat în ziua precedentă.
- (3) La alineatele (1) și (2), „exercițiul financiar relevant” înseamnă exercițiul financiar care face obiectul celei mai recente declarații financiare disponibile emise de entitate înainte de sfârșitul perioadei fiscale în cauză.
- (4) Atunci când se stabilește, în temeiul alineatului (1) litera (b), dacă sunt obținute venituri impozabile în cadrul Uniunii, se aplică regula enunțată la articolul 5 alineatul (1).
- (5) Veniturile impozabile sunt recunoscute în sensul prezentei directive ca fiind obținute în momentul în care devin exigibile, indiferent dacă sumele relevante au fost efectiv plătite sau nu.
- (6) Dacă entitatea menționată la alineatul (1) face parte dintr-un grup, pragurile de la alineatul respectiv se aplică veniturilor la nivel mondial raportate de întregul grup, precum și veniturilor impozabile obținute în Uniune de întregul grup. Cu toate acestea, fiecare entitate din cadrul grupului care furnizează servicii impozabile descrise la articolul 3 alineatul (1), și nu grupul în ansamblul său, este considerată drept persoană impozabilă în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1).

Capitolul 2

LOCUL DE IMPOZITARE, EXIGIBILITATEA ȘI CALCULAREA IMPOZITULUI

Articolul 5

Locul de impozitare

- (1) În sensul prezentei directive, veniturile impozabile obținute de o entitate într-o perioadă fiscală sunt tratate ca fiind obținute într-un stat membru în acea perioadă fiscală dacă utilizatorii serviciului impozabil se află în statul membru în cauză în acea perioadă fiscală.

Primul paragraf se aplică indiferent dacă utilizatorii respectivi au contribuit sau nu cu bani la generarea veniturilor în cauză.

- (2) În ceea ce privește un serviciu impozabil, se consideră că un utilizator se află într-un stat membru într-o perioadă fiscală dacă:

(a) în cazul unui serviciu care se încadrează la articolul 3 alineatul (1) litera (a), materialul publicitar în cauză apare pe dispozitivul utilizatorului într-un moment în care dispozitivul este utilizat în statul membru în cauză în acea perioadă fiscală, pentru a accesa o interfață digitală;

(b) în cazul unui serviciu care se încadrează la articolul 3 alineatul (1) litera (b):

- i) în cazul în care serviciul implică o interfață digitală multilaterală ce facilitează furnizarea subiacentă de bunuri sau prestarea de servicii direct între utilizatori, utilizatorul folosește un dispozitiv în statul membru în cauză în acea perioadă fiscală pentru a accesa interfața digitală și încheie o tranzacție subiacentă pe interfața respectivă în acea perioadă fiscală;
- ii) în cazul în care serviciul implică un tip de interfață digitală multilaterală care nu face obiectul punctului (i), utilizatorul deține, pentru întreaga perioadă fiscală respectivă sau pentru o parte a acesteia, un cont care îi permite să acceseze interfața digitală și contul respectiv a fost deschis utilizând un dispozitiv în statul membru în cauză;

(c) în cazul unui serviciu care se încadrează la articolul 3 alineatul (1) litera (c), datele generate de utilizator prin folosirea unui dispozitiv în statul membru în cauză pentru a accesa o interfață digitală, în decursul perioadei fiscale respective sau în decursul oricărei perioade fiscale precedente, sunt transmise în acea perioadă fiscală.

(3) Pentru fiecare perioadă fiscală, proporția din totalul veniturilor impozabile ale unei entități care este tratată în temeiul alineatului (1) ca fiind obținută într-un stat membru se determină pentru fiecare tranzacție astfel:

(a) în ceea ce privește veniturile impozabile care rezultă din furnizarea de servicii ce se încadrează la articolul 3 alineatul (1) litera (a), proporțional cu numărul de dați când un material publicitar a apărut pe dispozitivele utilizatorilor în acea perioadă fiscală;

(b) în ceea ce privește veniturile impozabile care rezultă din furnizarea de servicii ce se încadrează la articolul 3 alineatul (1) litera (b):

- i) în cazul în care serviciul implică o interfață digitală multilaterală ce facilitează furnizarea subiacentă de bunuri sau prestarea de servicii direct între utilizatori, proporțional cu numărul de utilizatori care au încheiat tranzacții subiacente pe interfața digitală respectivă în acea perioadă fiscală;
- ii) în cazul în care serviciul implică un tip de interfață digitală multilaterală care nu face obiectul punctului (i), proporțional cu numărul de utilizatori care dețin, pentru întreaga perioadă fiscală respectivă sau pentru o parte a acesteia, un cont care le permite să acceseze interfața digitală;

(c) în ceea ce privește veniturile impozabile care rezultă din prestarea de servicii ce se încadrează la articolul 3 alineatul (1) litera (c), proporțional cu numărul de utilizatori de la care au fost generate datele transmise în acea perioadă fiscală, ca urmare a faptului că utilizatorii au folosit un dispozitiv pentru a accesa o interfață digitală, indiferent dacă în acea perioadă fiscală sau într-una precedentă.

- (4) În scopul stabilirii locului de impozitare a veniturilor impozabile care fac obiectul ISD, nu se iau în considerare următoarele elemente:
- (a) dacă există o furnizare subiacentă de bunuri sau prestare de servicii direct între utilizatorii unei interfețe digitale multilaterale menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (b), locul unde se produce furnizarea sau prestarea subiacentă respectivă;
 - (b) locul din care este efectuată orice plată pentru serviciul impozabil.
- (5) În sensul prezentului articol, statul membru în care este folosit dispozitivul unui utilizator se stabilește pe baza adresei IP (protocol de internet) a dispozitivului.
- (6) Datele care este posibil să fie colectate de la utilizatori în scopul aplicării prezentei directive se limitează la datele care indică statul membru unde se află utilizatorii, fără a permite identificarea utilizatorilor respectivi.

Articolul 6
Exigibilitate

ISD este exigibil într-un stat membru pentru proporția veniturilor impozabile obținute de o persoană impozabilă într-o perioadă fiscală care este tratată, în temeiul articolului 5, ca fiind obținută în statul membru în cauză. ISD devine exigibil în statul membru în cauză în următoarea zi după încheierea acelei perioade fiscale.

Articolul 7
Calcularea impozitului

ISD se calculează pentru un stat membru și pentru o perioadă fiscală prin aplicarea cotei ISD la proporția veniturilor impozabile menționată la articolul 6. Procentul pentru calcularea proporției din veniturile impozabile se rotunjește la două zecimale în acest scop.

În cazul în care cuantumul cuprinde cel puțin trei zecimale, iar valoarea celei de a treia zecimală este șase sau mai mult, la a doua zecimală se adăugă unu. În cazul în care valoarea celei de a treia zecimală este patru sau mai puțin, a doua zecimală rămâne aceeași. Dacă a treia zecimală este cinci, a doua zecimală rămâne aceeași în cazul în care este pară și se mărește cu o unitate în cazul în care este impară. În cazul în care o cifră este 9 și trebuie mărită cu o unitate conform regulilor de mai sus, atunci cifra anterioară se mărește cu o unitate și cifra rotunjită este 0.

Articolul 8

Cotă

Cota ISD este de 3 %.

Capitolul 3

OBLIGAȚII

Articolul 9

Persoana răspunzătoare pentru plată și pentru îndeplinirea obligațiilor

- (1) ISD trebuie plătit și obligațiile din prezentul capitol trebuie îndeplinite de persoana impozabilă care furnizează serviciile impozabile.
- (2) Fără a aduce atingere alineatului (1) și articolului 4 alineatul (1) în cazul în care una sau mai multe persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană fac parte dintr-un grup, grupului i se va permite să desemneze o singură entitate stabilită în Uniune și care aparține grupului care să plătească ISD și să îndeplinească obligațiile din acest capitol în numele fiecărei persoane impozabile din grupul respectiv care face obiectul ISD.

- (3) În cazul în care o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul Uniunii aparține unui grup din care una sau mai multe entități sunt stabilite în Uniune, persoana impozabilă desemnează una dintre aceste entități în scopul plății ISD și pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezentul capitol în numele persoanei impozabile.
- (4) În cazul în care o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul Uniunii aparține unui grup din care una sau mai multe entități sunt stabilite în Uniune și în cazul în care persoana impozabilă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul alineatului (3), statele membre pot solicita ca una dintre aceste entități să plătească ISD și să îndeplinească obligațiile prevăzute în prezentul capitol în numele persoanei impozabile.
- (5) O persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul Uniunii și nu face parte dintr-un grup desemnează un reprezentant fiscal stabilit într-un stat membru în scopul plății ISD și pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezentul capitol în numele persoanei impozabile respective.
- (6) În cazul în care o persoană impozabilă nu este stabilită pe teritoriul Uniunii și persoana impozabilă respectivă face parte dintr-un grup care nu are entități stabilite în Uniune, persoana impozabilă desemnează un reprezentant fiscal stabilit într-un stat membru în scopul plății ISD și pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezentul capitol în numele fiecărei persoane impozabile din grupul respectiv care face obiectul ISD.
- (7) În cazul în care o entitate sau un reprezentant fiscal este desemnat(ă) în conformitate cu alineatele (2)-(6) de la prezentul articol, trimiterea la persoana impozabilă în prezentul capitol include trimiterea la reprezentantul fiscal sau la entitatea desemnată în sensul prezentului capitol.

Articolul 10

Identificare

- (1) O persoană impozabilă se identifica în fiecare stat membru în care persoana impozabilă respectivă face obiectul ISD.
- (2) Identificarea se efectuează pe cale electronică, în termen de maximum 30 zile de la încheierea primei perioade fiscale pentru care persoana impozabilă face obiectul ISD în temeiul prezentei directive („prima perioadă de exigibilitate”).
- (3) *Eliminat.*
- (4) Identificarea impusă de alineatul (1) include cel puțin următoarele informații cu privire la persoana impozabilă:
 - (a) numele;
 - (b) denumirea comercială, dacă este diferită de nume;
 - (c) adresa poștală;
 - (d) adresa electronică;
 - (e) numărul național de identificare fiscală, dacă este cazul;
 - (f) numele persoanei de contact;
 - (g) numărul de telefon;
 - (i) numărul IBAN sau OBAN.
- (5) Persoana impozabilă notifică fiecărui stat membru în care face obiectul ISD orice modificare a informațiilor prevăzute la alineatul (4) în termen de 30 de zile de la momentul în care a intervenit modificarea.

- (6) În cazul în care o entitate sau un reprezentant fiscal este desemnat(ă) în temeiul articolului 9 alineatele (2)-(6), informațiile furnizate de respectiva entitate desemnată sau de respectivul reprezentant fiscal desemnat în temeiul prezentului articol în ceea ce privește fiecare persoană impozabilă din cadrul grupului sau fiecare persoană impozabilă reprezentată includ, de asemenea, informații cu privire la ea însăși (el însuși) în ceea ce privește elementele enumerate la alineatul (4).
- (7) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili un format comun al notificării impuse de prezentul articol. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (2).

Articolul 11

Număr de identificare

1. Un stat membru în care este datorat ISD alocă persoanei impozabile un număr individual de identificare în scopul ISD și notifică persoanei impozabile numărul respectiv prin mijloace electronice, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data la care a fost primită notificarea în temeiul articolului 10.

În cazul în care un reprezentant fiscal este desemnat în temeiul articolului 9 alineatul (5) sau (6), un stat membru în care este datorat ISD atribuie reprezentantului fiscal un număr individual de identificare în scopul ISD și notifică reprezentantului fiscal numărul respectiv prin mijloace electronice, în termen de 30 de zile de la data la care a fost primită notificarea în temeiul articolului 10.

- (2) Fiecare număr individual de identificare cuprinde un prefix în conformitate cu codul ISO 3166 Alfa 2, care se referă la statul membru în care este datorat ISD. Cu toate acestea, Grecia și Regatul Unit utilizează prefixul „EL”, respectiv „UK”.
- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că sistemele lor de identificare permit identificarea persoanelor impozabile și păstrează un registru de identificare ce cuprinde toate numerele de identificare individuale pe care le-au alocat.

Articolul 12

Eliminat.

Articolul 13

Eliminat.

Articolul 14

Declarația de ISD

- (1) O persoană impozabilă depune în fiecare stat membru în care face obiectul ISD o declarație de ISD pentru fiecare perioadă fiscală. Declarația se transmite pe cale electronică în termen de 90 de zile de la încheierea perioadei fiscale care face obiectul declarației.
- (2) În cazul în care o persoană impozabilă a făcut uz de opțiunea de la articolul 9 alineatul (2) sau este obligată, în temeiul articolului 9 alineatul (3) sau (6), să desemneze o entitate sau un reprezentant fiscal, entitatea sau reprezentantul fiscal respectiv(ă) este autorizat(ă) să depună o declarație de ISD consolidată în numele tuturor persoanelor impozabile din cadrul grupului.

Articolul 15

Informațiile din declarația de ISD

- (1) Declarația de ISD conține următoarele informații:
 - (a) toate numerele de identificare în scopul ISD alocate de statele membre în temeiul articolului 11; atunci când un reprezentant fiscal este desemnat în temeiul articolului 9 alineatul (5) sau (6), numerele de identificare în scopul ISD ale reprezentantului;
 - (b) pentru toate statele membre în care este datorat ISD în cazul perioadei fiscale respective, quantumul total al veniturilor impozabile tratate ca fiind obținute de persoana impozabilă în statele membre în cauză, împreună cu quantumul ISD datorat pentru suma respectivă în statele membre în cauză.

- (2) Declarația de ISD cuprinde, de asemenea, în ceea ce privește perioada fiscală, cuantumul total al veniturilor la nivel mondial și cuantumul total al veniturilor impozabile în Uniune care se aplică în sensul articolului 4 alineatul (1).
- (3) Statele membre pot impune ca declarația să fie întocmită în moneda lor națională. Conversia se efectuează în conformitate cu articolul 4 alineatul (2).
- (4) *Eliminat.*
- (5) *Eliminat.*
- (6) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili un format comun al declarației de ISD. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (2).

Articolul 16

Modalități de plată

- (1) ISD datorat de o persoană impozabilă în fiecare stat membru pentru o perioadă fiscală se plătește de persoana impozabilă în fiecare stat membru în care aceasta face obiectul ISD în cel mult 90 de zile de la încheierea perioadei fiscale în cauză.
- (2) *Eliminat.*
- (3) Plata se efectuează într-un cont bancar desemnat de fiecare stat membru.
- (4) *Eliminat.*
- (5) Statele membre pot impune ca plata să se efectueze în moneda lor națională.
- (6) *Eliminat.*
- (7) *Eliminat.*

Articolul 17
Modificarea declarației de ISD

- (1) Schimbarea cifrelor cuprinse într-o declarație de ISD inițiată de persoana impozabilă se face doar prin modificarea declarației respective și nu prin ajustări incluse într-o declarație ulterioară.
- (2) Modificările menționate la alineatul (1) se transmit pe cale electronică tuturor statelor membre în care ISD era datorat în cel mult trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială.
- (3) Orice plăți suplimentare ale ISD datorat de o persoană impozabilă derivate din modificările de la alineatul (1) se efectuează în același timp cu depunerea declarației de ISD modificate.

Articolul 18
Măsuri privind contabilitatea, ținerea de evidențe, combaterea fraudelor, aplicarea normelor și controlul

- (1) Statele membre stabilesc obligații contabile, de ținere a evidențelor și de alt gen destinate să asigure faptul că ISD datorat autorităților fiscale este efectiv plătit.
- (2) Statele membre prevăd că persoana impozabilă trebuie să fie în măsură să demonstreze că veniturile din publicitatea online nedeclarate au fost obținute din materiale publicitare neorientate spre utilizatori.
- (3) *Eliminat.*
- (4) Fiecare stat membru în care este datorat ISD impune plata ISD persoanei impozabile relevante. În acest sens, se aplică normele și procedurile fiecărui stat membru, inclusiv normele și procedurile referitoare la sancțiuni, dobânzi și alte taxe pentru efectuarea cu întârziere a plăților sau pentru neplata ISD, precum și normele și procedurile referitoare la executarea creanțelor.
- (5) *Eliminat.*

Capitolul 4

COOPERAREA ADMINISTRATIVĂ

Articolul 19

Desemnarea autorităților competente

Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă care să fie responsabilă în statul membru respectiv pentru gestionarea tuturor aspectelor legate de obligațiile prevăzute în capitolul 3 și în prezentul capitol și notifică numele și adresa electronică a acestei autorități Comisiei. Numele și adresele electronice ale autorităților competente sunt publicate de Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 20

Schimbul de informații

Autoritatea competentă a fiecărui stat membru comunică în termen de 30 de zile autorităților competente ale tuturor celorlalte state membre în care persoana impozabilă face obiectul ISD orice modificare a veniturilor declarate menționată la articolul 15 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) rezultate în urma auditurilor fiscale și din măsurile de control. Informațiile comunicate între statele membre sub orice formă conform prezentei directive intră sub incidența secretului profesional și se bucură de protecția conferită informațiilor de acest tip în temeiul legislației interne a statului membru care le primește. Astfel de informații pot fi utilizate pentru administrarea și aplicarea legislației interne a tuturor statelor membre referitoare la taxele și impozitele menționate la articolul 2 din Directiva 2011/16/UE.

Articolul 21

Mijloace pentru schimbul de informații

- (1) Informațiile și documentele care trebuie transmise în temeiul prezentului capitol se transmit pe cale electronică folosind rețeaua CCN.
- (2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili detaliile tehnice privind transmiterea acestor informații și documente. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (2).

Capitolul 5

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 24

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 25

Transpunere

- (1) Statele membre adoptă și publică, până cel târziu la 31 decembrie 2021, actele cu putere de lege și actele administrative necesare conformării cu prezenta directivă. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând de la 1 ianuarie 2022.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.
- (3) Până la 31 decembrie 2020, Comisia va pregăti un raport de evaluare a progreselor înregistrate în ceea ce privește revizuirile standardelor internaționale de impozitare a societăților pentru a face față provocărilor generate de digitalizare convenite la nivelul OCDE, însoțit, dacă este cazul, de o propunere de amânare a aplicării prezentei directive sau de abrogare a prezentei directive.
- (4) Prezenta directivă expiră după intrarea în vigoare a revizuirilor standardelor internaționale de impozitare a societăților pentru a face față provocărilor generate de digitalizare convenite la nivelul OCDE sau cel târziu până la data de 31 decembrie [X].

Articolul 26

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 27

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu

Președintele
